

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad caricarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-iván-tér 1.**
Egyes számk kaphatók: a dohánytörszékben.

Figyelmeztetés!

A folyó évi október hó 15—18-án (nem okt. 8—10, mint a hogyan kezdetben jelezve volt tartandó VI országos katolikus nagygyűlés programja) a legkövetkező idő alatt teljes egészében nyilvánosság elé hozható lesz. Addig is a következőkre figyelmeztetjük az érdeklődőket:

1. A határozati javaslatok benyújtásának határideje 15-én letelt. A tárgyalások tartalmassága érdekében hajlandó az előkészítő bizottság újabb javaslatok elfogadására, ha ilyenek október 1-ig beérkeznek. Különösen kívánatos a katolikus tanügyet, a katolikus egységet és közszellemet érintő praktikus javaslatok beadása.

2. A nagygyűlés tagsági jegy kétjellel. Az egykoronás tagsági jegy a nagygyűlés nyilvános és bármely szaküléseire belépésre jogosít. Az ötkoronás jegy minden ülésen belépésre, a nyilvános gyűléseken a jegyszámának megfelelő számú ülőhely állandó használatára jogosít. Azonkívül az október 18-án reggel kilenc órákor tartandó zárt ülésre is szól, melyen a már megtárgyalt határozati javaslatok kerülnek döntés alá, s mely zárt ülésen csak az ötkoronás jeggyel bíró tagok vehetnek részt.

Minden megkeresést, vagy értesítést az *Országos Katolikus Szövetség* címére (VIII. Szentkirályi-utca 28.) kérünk irányítani.

Tisztelettel kérünk mindenkit, hogy a nagygyűlés érdekében buzgólkodni teljes erejéből törekedjék. Sohasem volt égetőbb szükség arra, hogy szent hitünk társadalmat fenntartó elveinek súlyt és erőt kölcsönözzünk, mint ma, mikor a társadalmi és egyéb tények egész özöne hív fel bennünket arra, hogy minden létező erőnkkel kifejtjük és a védelem harcaiba vigyük. Akiket nem serkent fel a szomszéd németek diadalmos sikere a katolikus tevékenység mezején, serkentse fel a körülötte, a népében, a hazájában tapasztalt erkölcsi bomlás ijesztő terjedése.

Kívánatos, hogy az érdeklődők *katolikus lapjaink számára figyelemmel olvassák*, hogy az azokban megjelenő értesítések-ről tudomást szerezhessenek.

Védekezzünk a tüdővész ellen!
Felhívás Fejérmegye és Székesfehérvár szab. kir. város közönségéhez.

A tüdővész terjedése meggátolható.
A tüdővész ellen biztosan védekezhetünk.

A tüdővész gyógyítható.
A tudományos tapasztalatnak ezen jelszavai ébresztették fel az egész világot télenységéből. Lázás izgalommal munkálkodnak szerteszt, hogy azon kórnak, a modern pestisnek, mely a munkabíró emberek közül több áldozatot szed, mint bármely más járványos betegség, gátat vessenek, megmentsék a kenyérkereső apát, a gondos anyát és a szeretett, féltett gyermekeket.

Ami eddig hiu ábrándnak, vagy megvalósíthatatlan vágnak látszott, az ma, hála érte a Gondviselésnek, mindjobban izmosodó tényé vált.

Kötelességünk nekünk is a tudomány és a humanizmus által megjelölt utakat követnünk, nem maradhatunk el a művelt nemzetek mozgalmától, már csak a saját jól felfogott érdekünkben sem. Hisz testvértörvényhatóságunk területén majdnem 4000 tüdővész beteg tengeti nyomorúságos tét és fertőző környezetét.

E nagy társadalmi bajon társadalmilag kell segítenünk, karöltve a hatóóaggal. Rang és álláskülönbség nélkül sorakoznunk kell. Nem könnyű-rületről, hanem önvédelemről van szó.

Egy tüdővész ellen védekező, fejérmegyei és Székesfehérvár szab. kir. városi egyesületet óhajunk létesíteni, hogy a pusztító vésznek terjedését célszerű óvintézkedésekkel meggátoljuk.

A feladat nagy és szent és eredményében áldásos. Fontos szerepre vállalkozunk, midőn meg akarjuk védeni a társadalom minden tagját,

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Utazás az éjféli nap országában.

Visszafelé.

Körülbelül 5000 kilométernyi utat tettünk meg észak felé, a Nordkapig. A másik 5000 kilométer visszafelé következett. Az 1000-ból 2200-at a tenger vizén töltöttünk. Ne tessék azt hinni, hogy az egész utat az imént leírt keserves részlethez volt hasonló. Az igaz, hogy a tenger csintalansága soká képezte köztünk beszéd tárgyát. Ha akartuk, ha nem, s ha százsor megfogadtuk is, hogy nem beszélünk róla, önkéntelenül százegyedszer mégis visszatértünk rá.

— Emlékszik rá... stb.
— Hát én... és így tovább...

Persze laikus embernek, a ki a tenger bőszt hatalmát nem ismeri, nagyon különös az ilyesmi és nem tudja megérteni, miként lehet ilyen disztelen és a szalonok illatos párfülmjéről oly messze eső diszkrét eseményekre a nyílt szót pazarolni. Ezt azonban — ismétlem — csak olyan mondják, a kik a tenger ilyenmő csintalankodását át nem élték. A ki egyszer megtapasztalta, mód nélkül érdekesnek találja, akár az esküvőt, pedig annak is keservesek sokszor a következményei.

Kapitányunk, a ki kedvességével, szeretetreméltóságával, no és valljuk meg, csinoságával (ezt a hölgy utitársak sem fogják tagadni) egészen meghódított bennünket, s vizsgáztatta társaságunkat azzal, hogy a mi kirándulásunk tulajdonképpen

a legszerencsésebbek közé tartozik. Tiszta, zavar-talan időjárást, a melyet a tenger háborgatása se rontana meg, úgyszólván lehetetlen a Jeges tengeren találni. Vizsgálásunkra elmondotta azt is, hogy egy héttel előbb egy angol társaságot szállított a Nordkapra, a kiket oly tengeri vihar táncoltatott, a melyre a legöregebb matrózok, az ugynevezett vén tengeri farkasok is borzongva emlékeznek. Ráadásul zuhogó eső, aztán pedig oly sűrű köd vette őket körül, a melyet késsel lehetett szelgetni. Keserves kinnal jutottak fel a Nordkap tetejére s nem láttak belőle cs róla semmi egyebet, csak a felhőtömegeket.

Az első város, a melyet utunkban láttunk, *Hammerfest* volt.

Hammerfest a világ legmagasabb ponton fekvő városa. Egy napi járás hajón a Nordkap-tól. A fjordok közt kanyarogva reggel 7—8 óra tájt találtuk magunk előtt a világ ezen egyik leg-érdekesebb városát. Egy öböl körül épült csinos félkörben. Mögötte rideg kopar sziklak etletlen láncolata áll ott mint egy megmerevedett csudálkozás, hogy az elhagyatottság e kietlen tanyáján ember is kíván lakni.

Pedig a földrajzi adatok szerint 2200 lakó szítja itt az északi sark felől áramló erős, éles levegőt, a kiknek nem terem itt a föld egy néhány csenevész fűszálon kívül egyebet s csupán a tenger, a gorma és mégis jótékony tenger szolgálta nekik a halak rendkívüli sokaságát s tartja a széles, hullámos hátát, hogy rajta Hammerfest lakói közvető kereskedelmet üzzenek az egész part hosszában föl egészen a Spitzbergak örökös jég fűde partjáig. Őszinte öröm fogta el a lelket, mikor a tenger kellemetlenkedése

után újra szárazföldre tethetem a lábaimat. Mindjárt a part közelében egy egyszerű, de elég csinos fatemplomcska várt. Feleje siettkün. A tornyon kereszt volt ugyan, ez azonban épen nem engedte reménylenem, hogy a föld e magas pontján még katolikus templomot is találhassak. Egy pár szeiid arcu néneke lépett épen ki a templomból, a kik megismerve papi mivoltomat, nyájasan, mosolyogva tekintettek rám. Fölötte különönsnek tetszett a dolog, mert a norvégok arcán ritkán lehet belső gondolataik visszatükröződését észrevenni. Rideg, közönyös arccal szokták fogadni az idegent. Beléptünk a templomba. Épen olyan volt, a mi katolikus templomaink, a falon függő fehér számokkal ellátott feketé táblácska után azonban, melyel az énekeket jelezni szokták, lutheránus templomnak gondoltam.

Közelebb lépve, észrevettem az öröklámpácskát, a mely az Oltárszentség jelenlétét hirdette. Az imádság mindig nagy vizsgálat, akár az üde esőcepp a napfényben eltikkadt virágnak. De nem tudnám megmondani, mikor esett imádság olyan jól, mint mikor Hammerfestben az oltár elé térdeltem. Annyi balszerencse közt oly vadidegen helyeken jártunk, a hol az ember élete állandóan az Isten kegyelmétől függ, mily kimondhatatlan boldogság volt újra közel tudni magunkat az Isten valóságos jelenlétéhez, a ki annyi vész és zivatar után sem hagyta el az ő gyermekeit.

A templomból kilépve, egy fiatal, szeiid képt pappal találkoztunk. A katolikus hitközség missionariusus volt. Elmondta, hogy 70—80 híve van a kik évről-évre sokasodnak, azontul egy iskola, juk és egy kórházuk van, a melyben apácák

egy országos csapés ijesztő terjedésétől. Nemcsak a kötelesség, hanem az önvédelem is parancsolja ezt, hisz minden egyes idő előtt megszűnt élettel társadalmi létünk egy része is elvész.

Soha el nem évülő dicsősége és halhatatlan érdeme lesz a vármegye és város nemeslelkű közönségének, ha erkölcsi és anyagi erejéhez képest lehetővé teszi, hogy a harcot sikerrel felvehessük, hogy hatásosan küzdhessünk a tuberkulózis ellen és azoknak is megadjuk a védelem lehetőségét, kik erre különben tehetetlenek.

Amit kérünk, az csekélység. De egyesült erővel a csekélységgel is nagyban előmozdíjuk nemzeti és társadalmi érdekeinket.

Teljes bizalommal fordulunk tehát Fejérvármegye és Székesfehérvár szab. kir. város nemesgondolkodású közönségéhez, szíveskedjék a létesítendő egyesület tagjai sorába minél tömegesebben belépni, akár egyszer és mindenkorra fizetendő 50 korona alapító, akár 2 éven át fizetendő évi 4 korona rendes, vagy 2 korona pártoló tagdíjjal és ezen tényük által a humanus és hazafes egyület mielőbbi megalakulását célhoz jutni segíti.

Felkérjük, hogy az aláírási ívet legkésőbb folyó évi október hó 1-ig dr. Kecán Livius orvos urhoz visszaküldeni szíveskedjék.

Gróf Cziráky Antal,

az előkészítő bizottság elnöke.

UJDONSÁGOK.

XX. Szeptembre. Szeptember 20-án messze ellátszik este az örök városból a tűzijáték vörös fénye, fúrge rakéták hasogatnak az éji homályt a fantasztikus bötököt, alakokat, egész éjjel harsog a zene, reggel ágyudörgés kelti a lakosságot, nap közben pedig minden áron nagy tinnep színezetet szeretnek tiltkos kezek a városra erőszakolni. Nehány zászló is leng a házakon; messze földről a különféle hazaias egyesületek küldöttei sereglenek, s tartanak lelkes szónoklatokat, no meg ebédeket. Az ámuló idegennek csak két szóval felelnek az utcai rikáncok, meg a Mihászna Andrások: „XX. Szeptembre.” Ebből nem sokat lehet érteni, de ha valaki kinegy a Porta Pianak

nevezett kapu környékére, a mozgalmas látvány talán megmagyaráz mindent. Arany, ezüst pénzekkel díszített veterán katonák, állami hivatalnokok, mind a legvéresebb száju liberálisok, rögtönöznek ott mozgalmas életet, ünneplik *Róma elfoglalásának* napját. 1870. szeptember 20-án d. e. 10 órakor és 10 perckor rohantak be Cadorno olasz generális katonái legelőször az örök városba és pedig azon a részen, melyet az ágyuk a Porta Pia falán ütöttek. Róma az olaszok kezébe került, a pápa fogoly lett a saját városában, mert nem akart vért ontani a további védelemmel. Pedig 8000 főnyi derék serege ugyancsak el volt sánya meghalni, ha kell, a szentánya jogaiért. Valamint akkor a pápa ellen való gyűlölet vezetett sok kezét a pusztító jelenet előidézésében, ugy most is megjelenik évről-évre az ünnepléken a pápát gyalázó üvöltés, biztos jeleül, hogy az itálianisimók tulzott hazaszeretete a gyűlölet talajából sarjadzik. Szomorú ellenség ez nekünk, katolikusoknak. Szomorú egyesület, mert látunk kell Egyházunk látható fejének, Krisztus Helytartójának lenni a helyzet fogsgában, de vigasztaló is, mert törhellen bizalmunk a Gondviselésben azt sugja, hogy a helyzet így nem maradhat, a kocka annyira előre van állva, hogy a legkisebb lökésre is dől. Sőt a vizsgálat mellett üdvössé, vagy, ha egy kicsit elgondoljuk a múltot, meg a jelenet, s kivonjuk mindkettőből a tanulságot, hogy a katolicizmus fejében és tálban üldözi a romlott liberális irány az egész világban, és másodsor, hogy a katol. nép idegyűdő és örök javainak veszedelemre a jogot és igazságot, a hitért való küzdes nehéz kötelezettséget roj ránk. És ez kötelesség, s katolikus Egyháza ellen nemcsak az utkezők, a ki velünk szemben küzd a korrupció harcosa között, hanem az is, legyen kicsi vagy nagy, a ki áldatlan tunyasággal nem veszi ki részét az igazak küzdelemből. Szorongatott időket, ellát, harcolni nem érdem, hanem kötelesség; a hanyagság cm egyszerű hiba, hanem valóságos bűn, melynek megtorlása el nem maradhat.

A főreáliskola köröb. Dr. Kuti József t. főigazgató a helybeli főreáliskola igazgatója egészségi okokból saját kérelmére a jövő év március végéig szabadságotlavan, a vallás- és közoktatásügyi minster helyettes igazgatója *Farkas Antal* főreáliskolai tanárt nevezte ki.

Gásfár Károly főreáliskolai tanár helyét, a kit a miniszter a budapesti V. kerületi főreáliskolához helyeztet át, Gombócz István tanárral töltötte be, a ki azonban a közbejött akadályok miatt állását nem foglalhatta el s így a miniszter Trummer Ljost nevezte ki a főreáliskolához.

Református lelkészválasztás Mohán. Balassa Dezső mohai református lelkész halálával megüresedett állást f. hó 18-án töltötték be választás útján. A választáson Szalay Dezső fehérvárcsurgói ev. ref. lelkész elnököt. Megválasztott egyhangulag Szabó Aladár ajkai ev. ref. lelkész.

Növénytöztatás. Stolmár József balinka illetőségű, budapesti lakos, valamint kiskorú gyertmekei József, Ferenc, Katalin vezetéknevűkebelügyminiszeri engedéllyel Tornonyos-ra változtatták.

Birtokparcellázás. A várpalotai urodalom birtokosa gróf *Vilczek* Henrik Csernye községhez tartozó 2000 holdas Justa pusztáját parcelláztatta és eladta a csernyei kisgazdáknak.

Házalás a bárosággal. A kolozsvári „Emlenék”-nek írják Debrecenből: Városszerte a haptak kormány csunya felüléséről beszélnek. Bizos forrásból arról értesülünk, hogy az elmúlt heten Fejérváry Géza ügyvivő miniszterelnök Donahidy Elemér főispán útján ajánlatot tett Harstein Péter dusszagdag földbirtokosnak, hogyha 200000 koronát hajlandó a rendelkezési alap javára lefizetni, úgy a királyhoz felterjesztet intéz az iránt, hogy a családja bárói rangot s címet kapjon. Donahidy főispán a miniszterelnök parancsát teljesen erkölcsösnek találta és azonnal fölkereste Harstein Péter nagybirtokost, akit otthon is talált. Nehány pernyit beszélgetés után azonnal kirukkolt a főispán megbízatásával és erősen dicsérte az aránylag olcsón megszerezhető bárói cím és rang előnyeit. Megjegyezte, hogy most különösen olcsón juthat hozzá, mert az ki van zárva, hogy más kormány alatt 5 000 000 koronán alul megszerezheti, hisz nagyon jól tudja, hogy a pesti zsidók némelyike egy millió koronánál is többet „aldozott” azért, hogy a bárói címet megkapja. Na de Fejérváry lejből szállította a méltóságos cím árát és hajlandó kivételesen 200000 koronáért szállítani a bárói méltóságot. Erre a merész szárnyalású beszédre Harstein Péter szép nyugodtan azt válaszolta, hogy közömi szépen Fejérváry ur gondoskodását és főispán ur buzgalmat, azonban nem kér belőle. Legelőször is azt nem, mert erkölcsstelennek és magára nézve meggyalázónak tartja ezt az ajánlatot, hogy ő bármilyen összegért is bárói rangot és címet vásároljon. Másodsor mint becsület magyar ember, aki királyát szereti, ilyen ajánlatot el nem fogadhat, mert ha ő Felsőeg az üzet piszkos oldaláról tud, ugy ez én szememben árnyat vetne a királyi méltóságra: ha

szolgájak az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit. Az ő plebániájához tartozik azonfelül egy egész országra való terület, sőt annál is több egész az északi sarkig. Időnkint végigjárja a parti területeket s a hol egy-egy lelket talál, mely az ő vallásbelfei vizsgatadását óhajtja, szívesen felel kötelességének. Bizony-bizony nagy és erős lelket kívánó hivatás eltemetni magát a világ e kicsiny zugába. Októberban beborul feletünk a láthatár s májusig nem látjuk az életadó napsugarat, helyeue csupán az északi fény veti felejük halvány, misztikus világosságát.

A mi új barátunk érdekes vendéget vart épen. Aznap volt hozzá érkezendő a christianiai püspök, a ki egyszersmind az ősszeg norvég misszióknak is feje. Mondhatlanul sajnáltuk, hogy a kedves és ritka fogadtatásnak Európa legészakibb városában tanulni nem lehetünk. S ez a sajnálkozás annál élénkebb volt, mert Boromissza praelatus ur a püspökben régi kedves ismerőset s egykori (40-45 esztendő előtt) romai növendekpaptársát tiszteli.

Kimondhatatlanul sajnáltuk, hogy nem a saját yachtunkon jártunk s nem rendelkezhetünk az indulás és pihenés időszakait fölött s így a hajó kúrtjének tompa bugása 9 óra tájban indulóra szólított bennünket.

A tenger csöndesen pihent immár. A szabad tengerre csak itt-ott nyíltot kilátás, egyébként pedig állanlóan a szigetek közt kanyargóit hajónk. Később is megtörtént ugyan, hogy a hajó ingása alkalmával a tányérok hanyat-homlok befenceztek le az asztalról s mi egymás nyakába, meg asztalokba és székekbe kapaszkodva tudtuk megtartani az egyensúlyt, de hát mindez csak

arra volt alkalmas, hogy a tenger hullámaina illo tszettellet tekintünk s valahogyan a gőg és kedélyesg urra ne legyen a szívünkben.

Lassan visszajött a jókedvünk. Mikor sikerült már annyira jutnunk, hogy az evészközök csengésétől nem futottunk meg, hovatöbb az orcánk is kipirult s a régi rózsákkal visszatért a régi vidam hangulat is. A vidék szépsége, a megjuhászodott hullámok kacér, ártatlan zugasa most már ismét kellemes látványt képezett s megkezdött a mi kedves és feledhetlen hajói szórakozásunk. Mielőtt azonban erre térnénk egy másik gyönyörűségről akarok számot adni.

Hammerfest után estefelé -- már a mennyire július 20-ka táján északon estőlre lehet beszélni hajónk keleti irányban fordult a Lyngenfjordba.

Sok szépet láttam már életemben. Nem akarom lelkisimolni a Riviera gyönyörű vidékét, a montblanci hegy láncait, a Nyungfrau környékét is feleslegesnek tartom. Soha nem tudtam elfelelni a vierwaldstätti tó környékét a maga szelid bajaival, de igazságtalan lennek, ha a Lyngenfjord gyönyörűségét megéjük helyezném. Kéneven kilométernyi hosszúságban szakad be a tenger vize a hegyszakadékok közé s mi Lyngseidet-ig 40 kilométernyi úton szinte nem birtunk magunkkal a nagy gyönyörködéstől. A vadregnyesség csodálatosan szép képei ezek. Egyik sziklaalakulat a másikat váltja fel, a szakadékok, mellettük hájos fenyőerdők, zuhogó hegyipatakok fehér tajtéká törő vízesések egymást váltják fel. Majd merőföldre terjedő gletscherek következnek. Nem 1000 és 1000 méternyi távolságra mint a schweizi havasoknál, hanem ott előttünk, egy kődobásnyira. Csak ki kell szállani a hajóról s

5-10 perc múlva kapaszkodhatunk a sofa el nem olvadó jéghegyek síkos lapjain fölfelé, bámulhatjuk a ragyogó hótömegeket, a melyekkei hiába küzködik a napsugár, győztes nem les: fölöttük soha.

Schweiz Eklorálója Európa valamennyi turistájának. A ki a természet szépségeit élvezni vágyik, itt kezdi az utazást, de én azt hiszem, hogy Norvégia vadregényes szépségei rövid idő múlva hasonló módon fogják az utasokat érdekelní. Az igaz, hogy egy kissé kiesik a vasuti forgalom utjából, drágábban s nehezebben megközelíthető, mint Schweiz s a kényelem is soká fog még várni, míg oly otthonokat rendez be a maga számára mint Schwizban, de mindez nem sokaig fog akadályul szolgálni az újság vágyától sarkalt emberiség számára. Amerika s Angolország flainak van pénzük a mennyi csak kell s mivel a természet bőven gondoskodik a kamatoztatásról, a norvég partok pár esztendő múlva Európa leglátogatottabb turistái kiránduló helyei közé fognak tartozni.

A lapok közt.

Kapitányunk Hammerfestből megtelefónálta Lyngseidet-be, hogy a lapp karaván várjon meg önnünket, mert vizitálni akarunk náluk. Ugy 10-11 óra tájban kikötöttünk s csónakokon kimentünk az igazán poetikus fekvésű nyaraló telephez. Van néhány lakóháza, két három vendéglő, ugyanannyi villa, van papja, orvosa, postamestere egy kereskedői háza s ezzelleszámtunk az egész tanyával. Nem! nem számtunk le, mert mindehhez egy elragadóan kedves, gazdag keret járul: a remek vidék. Gyönyörű erdők jobbra is

pedig nem tud, úgy a király becsapását látom ebben a dologban. Harmadszor ezt a kormányt nem tartom törvényesnek és így részemről becsületesség lenne, ha ezt az ajánlatot elfogadnám. A főispán lehorgasztott orral hallgatta a derék nagybirtokos hazafias beszédét, egy szót sem szólva fölkelte és eltávozott, hogy derék gazdájának megírja, hogy Debrecenben önzértes magyarok vannak, akik törvénytelen hatalomtól ilyen előnyöket sem fogadnak el.

— **Tűz a vidéken.** Seregélyes községben tűz volt folyó hó 19-én. Molnár Márton odaváló gazdálkodó házában egy hatalmas szalmakazal gyuladt ki, amitől azután a szomszédos deszkabetős ház is tüzet fogott. Ugy a szalmakazal, valamint a gazdasági épület, a benne levő gazdasági szerkekkel együtt leégett. A tűz keletkezésének oka teljesen ismeretlen. A kár körülbelül 300 korona.

— **A másfélzsidó öröksége.** Ki ne ismerné a másfélzsidót, tisztességese névén Schlesinger Samut, aki talán az egyedüli helybeli hitcososai között, ki izzasztó nehéz munkával keresi kenyerét. Ezt az öreg zsidót most váratlan szerencse érte, egy magasrangú aglegény katonára, aki 15 évvel ezelőtől, mint tábornok volt városunkban, most elhalálozván 16.000 koronát hagyott Schlesingerre.

— **Öngyilkosság.** Földes (Weisenfeld) Ignác volt helybeli fődrázmestert ma délelőtt halva találták az öreghegyi kápolna melletti szőlőjének méhesében. Földes idegbeteg, önmagával meghasonlott ember volt, aköz nagyfokú idegessége miatt mintegy két évvel ezelőtől mesterségének gyakorlatától is eltűnt a hatóság. Földes hétfőn délelőtt távozott Palotai-utca 19. szám alatti lakásáról, ahol nővérénél öv. Sutovszky Jánosnénál lakott. Hosszas távolléte gyanusnak tűnt fel hozzátartozóknak és ezért tegnap délután utána küldték a szőlőbe. A küldönc azonban azzal tért vissza, hogy Földest nem találja, a présház aajtaja pedig be van zárva. Ez a körülmény arra indította Sutovszkynét, hogy ma délelőtt testvérét övezgy Wild Józsefnével kimenjen a szőlőhegyre. A présház aajtáját ők is zárva találták és ezért a méheshez mentek, gondolva, hogy fivérük ott tartózkodik. A méhes aajtáján a kulcs kívül volt, de bemenni nem tudtak és csak nagy erőfeszítés után sikerült az ajtót be-

balra is a hegy oldalában. Mi a völgyben indulunk tovább. Érdekes bérkocsik, jobban mondva kétkerékű kordák vártak ránk. Volt rajtuk egy fonott ülés két egyén számára, egy hatsó kis ülés a kocsisnak, de ha a vendég odavagyott, a kocsis megelégedett a föléjáról is. Nekem legjobban azonban a lovak tetszettek. A ki látott már zebra, fesse be képzeletével pejre annak tarka, csikós börtét s cölte áll a norvég lo. Gömbölyű, mint a dinnye, majd kicsattan az egészségét és vidámságtól, a rövid, vastag nyakát leszegi s az apró, fürge lábaival úgy elvágat, hogy a förtөг se éri el. A melletti szélid, mint a legszelidebb bárány.

Bármennyire szépek és kedvesek voltak azonban a norvég pony-lovacskák, társaságunknak csak kicsi hányada ült kocsira. Mi legnagyobb részt gyalog mentünk a félórányi távolságban levő lapptanyára. Körülöttünk a természet oly gazdag pompájában ünnepelte a nyári napsugarat, hogy nem győztünk elragadtatásunk kifejezésére szavakat találni.

Mindezt azonban könnyen megérthetjük, ha elgondoljuk, hogy a nyári szezonnak két — talán egyenlő — alkotó része van. A napsugár s az eső. Az utóbbi jóformán napos vendég itt s mikor a sűrű zápor megpaskolta, megáztatta a földet, kisüt föléje a meleg, nevelő napsugár, a melyet három hónapon keresztül csak az esőhöz hasonló felhők, takarnak el a növényzet elől. Ugy siet nőni ilyenkor a virág, a lomb, mintha üveg-házban volna elhelyezve. Soha annyi virágot egy tömegben nem láttam még, mint Lyngseidet mellett a hegvek közé betorkoló völgyben. Szinte nem is láttuk a margitvirág zöld leveleit, ugy

nyomni. Rémes látvány tárult elénk. Egy mozgatható lépcső alján vérben holtan fektött fivérük. Mellette a vértől áztatott földön hevert a revolver, melylyel életét kioltotta. A lépcső legfelső fokán egy tükör állt, amelybe nézve az öngyilkos végre-hajtotta végzetes tetét. A letűző az első rémületből felocsudva azonnal értesítette a rendőrséget az esetről, ahonnan Simon Sándor rendőrfelkapitány, Liszt Ferenc rendőrbiztos és Molnár József ker. orvos mentek ki a helyszínere. Az orvosrendőri vizsgálat megállapította az öngyilkosságot, de megállapította azt is, hogy Földes azt tegnap reggel követte el. Az öngyilkos tettének elkövetése előtt haját a lövésreszen a jobb halántékán lenyírta, azután a lépcső legalsó fokára ült, a tükörbe nézve lőtt magára. A lövés feltétlen halált okozó volt, mert az agyvelőt teljesen szétrombolta. Földes semmi irást, sem levelet nem hagyott hátra, amelyből tettének okára következtetni lehetne. Minden valószínűség szerint nagyfokú idegessége adta kezébe a gyilkos fegyvert. Az öngyilkos hulláját a mentők beszállították a volt városi kórház hullaházába.

— **Bengályyufa és szalon tűzijáték árusítása a fűszerüzletekben.** Azt a kérdést, hogy szabad-e fűszerüzletben szalon tűzijátékot külön hatóság engedély nélkül árusítani, a Magyar Kereskedők Lapja jelentése szerint a budapesti 10 kerületi előjáróság 38.500 sz. határozatával úgy oldotta meg, hogy „teljesen veszélytelen, tehát semminemű robbanó anyagot nem tartalmazó, ugynevezett szalon tűzijáték fűszerüzletben leendő tartásához, mely sem ütés, se dörzsölés következtében meg nem gyulad, ugyszintén bengályyufa árusításához külön hatósági engedélyre nincs szükség.“ A határozat szerint tehát a fűszerkereskedők ezeket az árucikkeket szabadon árusíthatják.

— **Elgázolt kis fiu.** Tóth János zamoly-utcai földműves 7 éves fiacskája a napokban délután 4 órakor hazafelé igyekezett az iskolából, amikor a zámolyi sorompónál egy, kukoricával megrakott szekér elütötte és elgázolta. A kis gyermek fejét a kocsis kerekének egyike súlyosan megsebesítette, mert fejből erősen tolt a ver. A gyermekhez orvost is hívtak, aki sebet bekötözte. Alig hisszük, hogy a rendőrségnek van némi tudomása a dologról, mert semmi intézkedésről sem tudunk, amelyet ez ügyben tett volna.

beterítette a fehér virág bétiszta szirmaival. Tepünk is belőle annyit, a mennyi egy virágkereskedésnek is elég lett volna.

A lappok elénk jöttek, üdvözölni bennünket, a távolról jött s messze elszakadt rokonaikat. Azt mondják ugyanis a tudósok, hogy a lapp törzset ősi rokonság köti a mi szlávja magyar nemzetünkhez. Igaz, hogy ez a rokonság 1500—2000 esztendővel ezelőtől, a nagy neványandorlások korszaka előtt megszakadt, de ha — a tudósok szerint a mi igaz, a rokonság nyilvánvaló. Ezt ők kisütötték, tehát mi vegyük be.

Mi őszintén és nyíltan megvallottuk, hogy nemcsak a rokonság érzelmét, de még a rokonszenvet se voltunk képesek a rankutakált sógorok iránt szívünkben felfedezni, sőt még ahhoz is önmegtartózkodásra lett volna szükségünk, ha velük kezelt volna fogunk. Soha piszkosabb, moeskosabb nációt a lapp sógoroknál nem láttam. Ha valakit hozzájuk hasonlítani tudnánk, az legfeljebb a köztünk élő sátoros cigányság lehetne. Ezeknek azonban meg van az a, tolik szerencsésükre elütő tulajdonságuk, hogy legalább ruhájuk nincs s így csak a bőrük szennyes. A lapp azonban a feje csúcsától a lábujja hegyéig bőrből van varrva. Ugyanabba az iramszarvas bőrből télen és nyáron, a 20—30 fokos hidegben s a 20—30 fokos melegben. A fűrdés gyönyörűségét akkor élvezik, a mikor a mi cigányaink. Tisztálkodásuk abból áll, hogy téli időben kiteszik a ruhájukat szellőzni a fagyra. A 20—30 fokos hideg aztán megteszi a kellő hatást, mert utána esetleg egy hétig kevesebbet vakaróznak, mint annak előtte. Egyébként pedig egy elcsenevészedett, a degeneráció utolsó fokán áll, veszni indul

— **Műkedvelő színelőadás.** A „Székesfehérvári iparos ifjak önképzőköre“ a székesfehérvári városi színházban saját pénztára javára október 1-én, vasárnap műkedvelői színi előadást rendez. Színe kerül: Cigányszerelem. Helyárak: Földszinti és első emeleti páholy 6 kor. Másodemeleti páholy 4 kor. Elsőrendű zártszék 1 kor. 60 fill. Másodrendű zártszék 1 kor. 20 fill. Harmadrendű zártszék 1 kor. Földszinti álló 60 fill. Deák- és katonajegy 40 fill. Másodemeleti álló 80 fill. Másodemeleti álló 40 fill. Karzati álló 40 fill. Karzati álló 30 fill. Színlap a pénztárnál 10 fillérért kapható. Jegyek elővételthetők: Knazovitzky Béla Nádor-utcai, Kovács Antal Városház téri és Falvy Ferenc Kossuth-utcai üzletében. Előadás után táncmulatság a „Bárány“ vendéglő összes termeiben, melyre az összes színházi ülőjegyek érvényesek belépőül. A mulatságos világpósta, confetti és serpentin csata. Két legtöbb levelező lapot kapó hölgy két értékes nyereménytárgyban részesül. A mulatság külön meghívók nem küldetnek.

— **Tolvaj cseléd.** Kósa István 23 éves legény, mint kocsis volt alkalmazva Németh Gábor sárosdi gazdánál. Kósa, aki rendszerint az istállóban aludt a lovak mellett, vasárnap reggelre abban a meglepetésben részesítette gazdáját, hogy annak szüret, eszénáját és egy öltözet ruháját magához vette és megszökött. Valószínű, hogy a tolvaj Somogykilitibe szüleihez ment. Közvetítését elrendelték.

— **Vizsgán.** Az egyetemen történt B. A. gyógyszerész növendék, tizenötödik szemesztere után megemberelte magát és elhatározta, hogy kollokválni fog.

De nem vitte rá a lelke, hogy könyvet vegyen a kezébe és néhány napig tanuljon valamit s úgy gondolkodott, hátha blindre sikerül.

A vizsgáló tanár (vegytan-tanár) ismerte már régebből a vén egyetemi hallgatót s könnyebb kérdést intézett hozzá:

— Mondja meg nekem mi a nitrogén?

— A nitrogén, — válaszolta hosszas gondolkodás után a deák, — szürke színű, penetráns szagú, igen bűdös test.

A tanár kissé melankolikusan nézett a fiatal emberre és melabban szólt:

— Szűkebb körű meghatározást kérek, mert ez eddig egy döglött kutya is lehet.

— **Törvénykezés.** Ez év első napján Czager István 46 éves tabajdi illetőségű lovasberényi lakos betért egy lovasberényi kocsmába és szokása szerint szapulni kezdett boldogot, holdogtalt. Utóbb Rehcz István községi bírósá és az egész előjáróságra fordította a szót, akiket azzal

nemzedék. Két fejjel kisebbek nálunk, természetük nem fejlődöttes, mint a milyen nálunk a 14—15 éves gyermekek szokott lenni. A fejük gömbölyű, a szemük kicsi, orruk lapos, pisze, alatta pedig egy-két szál szőrzet dísztelenkedik, akár a tollseprűből rángattak volna ki. A gyerekek arcvonásában még találna az ember valami rokonszenvesét, a tisztá szemek, a gyermeki naivitás, az ártatlanul tolokodó kíváncsiság oly adománya az Istennek, a mely elől csak a ridegszavú ember zárkózhatik el. Hanem az öregek, különösen a nagyon öregek visszataszítón csakány.

A lapp összes vagyona az iramszarvas. Ha az iramszarvas hirtelen kipusztulna, a 18—20 ezer lapp, a kik még allandó h lya, részint kóborolva élnek, rövid idő alatt megszűnnének létezni, ha csak a jóval nyomorúságosabb halaszatra nem adnak a fejüket. Az iram-zarvas azonban mindent ad. Teje mint vaj, sajt egy sz esztendőn keresztül táplálja gazdait. Husát megeszik és árusítják, bőrehől kikerül az összes ruhazatuk a sapkától kezdve a lábbelig, sőt a varrashoz szükséges cémát is az iramszarvas beleből készíttik. Azonkívül az iramszarvas szarvát eladják, vagy egészben, vagy pedig apró tollkéseket, asztaldiszeket stb. stb. készítenek belőlük, rájuk rajzolva a maguk eredeti rajz figuráikat is: iramszarvast, szánkázó lappot, virágokat stb. Társaságunknak legtöbb tagja vett egy csomó emléket, a legtöbb egy-két szarvat, a melyet aztán diadallal hordoztunk végig a művelt Európa bámuló népei előtt.

Bilkei Ferenc.

vádolt meg, hogy vagy 600 koronát sikkasztottak el a községi pénztárból napidíj és fuvaralánány címén. A bíró azonban véletlenül ott ült a söntés mögötti sarokban és amikor reá és előljáró társaira mondott vádakát meghallotta, előlépett; és nyilvánosan hazug rágalmazónak nevezte a szá-jaskodót, aki ellen megfogja tenni a törvényes lépéseket. Vitéz Czagler, ki távollevőket olyan bátran megrágalmazta, amint a bírót megpillantotta, ijedtében székestől hanyattvágódott. Az eljárás meg is indult ellene, melynek lefolytatása után a napokban tartott főtárgyaláson a törvényszék Czagler Istvánt nyilvános rágalmazás vétségében mondogatta ki bűnösnek és 300 korona fő, valamint 50 korona mellékbüntetésre ítélte. Az ügyész súlyosbításért az elítélt enyhítésért fellebezt.

Keserűen megadta az árát gondatlanságának Simon Józsefné, 47 éves hercegfalvai illetőségű lakos napszámosasszony. Ugyanis leányának Sulák Jánosnének valami dolga akadt a réteken, s azalatt míg ő velejárt, 6 hónapos fiacskáját édesanyjára, Simon Józsefnére bízta. Dél-előtt volt s így Simon Józsefnének a konyhában a főzés körül akadt tennivalója s magával vitte a konyhába a kis csecsemőt is, s a tűzhely mellé elhelyezett vánkosoakra tette le. De csakhamar magára kellett hagyni, s míg ő távol volt, egy szikra a nyitott tűzhelyről a vánkosoira pattant, melytől nyomban tüzet fogott a környezetében felhalmozott kukorica levél, s amikor Simon Józsefné a konyhába visszaérkezett, már csak a megszenesedett csontokat találhatta fel. Gondatlanságából okozott emberölés vétségével vádolva került ezért f. hó 19-én a kelybeli kir. törvényszék vádiottak padjára Simon Józsefné. A törvényszék elnöke volt: Keczan Izidor kir. törv. bír.; ítélőbírók: Madarassy István kir. táblai bíró, dr. Mader Ferenc kir. táblai bíró; jegyző: Éles András; vádhatóság: dr. Mendelényi László kir. alügyész. A törvényszék a tárgyalás folyamán a beszerzett bizonyítékok alapján súlyos gondatlanságot fenforogni nem látván, Simon Józsefnét a vád alól felmentette. — Wein Miksa 48 éves lovasberényi illetőségű lakos házala már hosszabb idő óta lopkodta Wein Henrik ottani kereskedő zárt pajtájából a szénacsomagokat. Károsult, — habár a kezében levő bizonyítékok erejénél fogva jól tudta, hogy ki az igazi bűnös, jelentést tett a csendőrségnek az ismeretlen tolvaj ellen mely f. évi január 14-én éppen akkor csípte rajta, mikor két szekérre való szénát akart éjszakának idején a pajtából elszállítani. A törvényszék 8 havi börtönbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

— **Földdobás közben.** Kolompár István kőborcigány és Peresztegi Horváth István, akit csufneven csak Bajszos Panni gyereknek hívnak tegnap délután pénzfeladót játszottak a Háltéri hitelesmérleg mellett. A játék közben Peresztegi Horváth csaláson érte Kolompárt, amit azonnal szemére is lobbantott a csalárd játékosnak. Szó szót követett és a dolognak vége egy véres verekedés lett. A harcnak egy a helyszínére hívott rendőr vetett véget, aki azután a még mindig dühöngő feleket a rendőrségre kísérte. Kuti Fülöp rendőralkapitány úgy Peresztegit, mint Kolompárt két-két napi elzárásra ítélte.

— **Letartóztatott kerékpáros.** Marsics Viktor szokonyfalvai illetőségű, helynélküli mézárósegéd tegnap délután egy zöldvázájú kerékpárt árulgotat a hetivásárban. A dolog gyanusnak tűnt fel Dene József rendőr előtt, aki Marsicsot igazolásra szőlította fel. Miután azonban ezt megtenni vagy nem tudta, vagy nem akarta a rendőrségre került. Itt a bicikli holszerzése felől intéztek hozzá több rendbeli kérdést, amelyekre oly zavaros feleleteket adott, hogy Simon Sándor rendőralkapitány letartóztatta. A rendőrség most táviratilag kérdezősködik Marsics kiléte iránt.

— **Vasárnap est a Rácvárosban.** A Háltér 11. szám alatti házban, ahol egy butellás bormérés van, véres verekedés volt vasárnap este. Végli Ferenc, Arany István, Vincici József palotavárosi legények, továbbá Tóth István 69 es baka hagyták alaposan helyben egyik társukat ifj. Uszakai Györgyöt, aki duhajkodása folytán valóságos réme a városrésznek. Az elpáhol legényt aztán véres fejlel kidobták az utcára. Uszakai azonban nem egy könnyen retrárlt meg egykönnyen, hanem a bormérés és a szomszédos ház ablakait is beverte boszúból. A rendőrség megindította az eljárását.

— **Lövöldöző legény.** Virág Sándor 18 éves szentágotai legény Leopold Gusztáv szentágotai bérletlen a cséplőgéj mellett, mint fűtő dolgozott. Virág aki többnek tartotta magát munkástársainál nem egyszer durva, goromba tréfákat engedett meg magának ezekkel szemben. Különösen kedve meztelenkedésnek és az ugycancsak odavaló Nyeste Istvánnal bántalmazhatta. Egy goromba tréfa után Csirmaz Katalin megunva a sok bántalmazást, alaposan odamondogatott a durva legénynek. Virágot szerfölött bántotta a dolog és különösen restelte, hogy a többiek ki-nevetik, amikor a leány lepírogatta. A déli pi-henőnél Csirmaz Katalin és Nyeste Istvánné egy kazal árnyékában húzták meg magukat, amikor megjelent a fegyverrel kezében Virág Sándor és ezen szavakkal: „Most agyonlőlek benneteket.“ rájuk vették a fegyvert. A két fehércselédt, akik vértől boritva maradtak a merénylet színhelyén beszállították a Szent-György kórházba, ahol két hétig feküdtek súlyos betegen, míg nem tegnap azután gyógyultan bocsátották el őket. Az asszonyok a kórházból kijövet Simon Sándor rendőralkapitányal tetek meg feljelentésüket a merénylő ellen. Virág Sándor, akit már a csendőrok előzőleg kihallgattak, tagadja a szándékosságát és azt állítja, hogy csak tréfából fogta az asszonyokra a fegyvert, amelyről nem is tudta, hogy töltve van, mert tisztogatót végett adták át neki. A vizsgálat tovább folyik, mert inkább feltehető Virág szándékossága, mint a véletlen körülmény.

Gazdaság vezetésében jártas nő, a ki a háztartás kezelését, főzést érti, gazdaasszonynak ajánlkozik. Tudakozódni lehet Kégl György utca 16 szám alatt.

Egy 3 oktályos termő szőlő jó karban levő hazzal szürettel együtt az öreg hegyen a kápolna jobb oldalán eladó. Tudakozódni lehet Felsőkirálysor 28. sz.

Az „Árpádfürdő“

hideg uszodája folyó évi augusztus 12-én délután 3 órakor

MEGNYILOTT.

Bejárat kizárólag a Várkörutról (Csatornapart.)

Fürdő-idő:

Férfiak: Naponta reggel 6-8 óráig, délután 3-tól este 8 óráig, szeptember hónapban este 7 óráig.

Nők: Naponta reggel 9 óráig déli 1 óráig.

Fürdő-árak:

Felmentek fürdőjegyére	20 fillér
Tanfú és gyermekjegy közös vetkőzőben	20 fillér
Lepedő	14 fillér
Kis lepedő (gyermeknek)	10 fillér
Törülköző	6 fillér
Férfiuszorúta	6 fillér
Nőiuszorúta	10 fillér
Gyermekuszorúta	6 fillér
Fürdőkalap	6 fillér

Jegyek kizárólag a fürdőpénztárnál kaphatók.

Egy és más Ráczalmásról.

Méltóságos Eörményesi és karánsebesi báró FIÁTH PÁL urhoz mint Fejérvármegye Főispánjához Szekesfehérvár.

kérvénye **Marcsa Imre** ráczalmási lakos s adózónak: Rézmann Pál bíró, Fűhrer Sándor jegyző, Merzich Géza s. jegyző és Miss Mihály pénztáros, ráczalmási lakosok ellen.

(Folytatás.)

IX.

A hivatali pénzek beszedésénél a pénztáros igen sok esetben mulasztásokat követ el a felek kárára, a mennyiben többeknél a kis könyvecskébe van ugyan írva a fizetett összeg, de a községi beszedési naplóból kimaradt, és így hatálekban maradt, dacára hogy azt kifizette.

Ilyen esetek fordultak eddig elő, a mit eddig meg tudunk a következőknél: 1. Stuhl Ádám, 2. Braun Gáspár, 3. Hölczker József, 4. Káro István, 5. Dresler Róza adózók fizetésénél,

kik kifizették ugyan adójukat, de az a pénztári naplóba nem vételeztetett be és így zaklatásnak lettek kitéve. Ilyeneknek előfordulni nem szabad. Különben is már a kir. pénzügyigazgatóság által kétszer történt feljelentés a pénztárkezelés helytelensége miatt.

A községi ügy kezelésére legpontosabb, legtisztább lelkiismeretesség és figyelem fordítandó. A mi pénztárnokunk annak nem rosszakaratból, hanem már öregségénél fogva sem képes megfelelni, lévén 73 éves és kissé nagyt is hall.

Igen célszerű lenne tehát őt állásának elhagyására bírni, mert eljárása, felelőtlensége a nagyközönség kárára van és a helytelen beiratással, bevezetéssel a számfeljtésnél lop el sok hivatalos időt.

X.

Tekintsük meg az 1902. évre megállapított költségvetést, mely meggondolatlanul, helytelen kiszámítással készített az el. Az év végén a községi adóra maradt 7000 korona készpénz, mint felesleg.

Most kérdem, a hol évi szükséglet kell 18 ezer korona, miért irányoznak ott elő 25 ezer koronát, akkor midőn a múlt évről is van több mint 2000 korona behajtandó.

Azt mondja erre a községi bíró és jegyző: jó, ha pénz marad, úgy is kellett az a következő évre. Én pedig azt mondom minden józan gondolkozása adózóval, hogy az ilyen felületes, meggondolatlan költségvetés azon adózókra, kiknek bármily nemű adójuk az 1902 évben már megszűnt, vagy kevesebbedett, meg lettek rövidítve az által, hogy oly magas községi adót kellett fizetniük, mert ha én 42% községi adó helyett 31% fizetek bizonyára nagy különbözetet tesz ki.

Ezen esetről a költségvetési előirányzatot készítő jegyző igen meggondolatlan és felületes munkát végzett, melyért a nagy közönség érdekében szigorúan felelőségre vonandó.

XI.

Igen helytelen és még nem engedhető eljárás az is, hogy a jegyzőnek 2 fia az irodában, mintha rendes tisztviselők volnának, folytonosan működnek, felekkel tárgyalnak, okmányokat készítenek, más tisztviselők, előljárók, adózók felett pressziót gyakorolnak.

Ebből kifolyólag történt meg az is, hogy egy időben a kassai városi bíróság végrehajtás céljából áttett az itteni előjáróságához egy bizonyos összegű követelést. A végrehajtó azt be is hajította, a pénzüsszeget átadta a jegyző Károly nevű fiának. De biz a nagyreményű fiu azt elfelejtette rendeltetési helyére küldeni. Majd egy fél év elteltével, mikor azt Kassáról megsürgették, a fiu nem lévén akkor működésben, atya fizette ki.

Ezen fiuknak az irodából való eltávolítása igen szükséges.

Megjegyezni kívánom, hogy ezt már sok polgár is óhajtotta.

XII.

Egy segéd-tisztviselőnek kötelessége az, hogy azon állásban, melyre megválasztva van, csupán azon teendőket végezze, mert ha mellékes teendőket is végez, akkor a község hivatalos teendőit el kell, hogy hanyagolja.

Merzich Géza itteni jegyző, egyszersmind vágóbiztos is, mi által hivatalos teendői közben igen sok ízben felhívják szemle megtartására, irodáját elhagyja, az ügyfelek kénytelenek várni.

Van a községben más alkalmas egyén is ezen állásra, ez nem segédjegyzőnek való. Ezen állapot a nagyközönség botránnyára van.

(Folyt. köv)